

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1996-1997

13 JUNI 1997

Projet de loi instituant les commissions de libération conditionnelle

AMENDEMENTS

N° 48 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 38)

Art. 2

Apporter à la première phrase de l'alinéa nouveau proposé les modifications suivantes :

a) insérer les mots « ou qui s'exprime plus aisément dans la langue d'une autre commission » entre les mots « dont il ne connaît pas la langue » et « peut »;

b) insérer les mots « ou de la langue dans laquelle il s'exprime plus aisément » entre les mots « dont il connaît la langue » et le signe de ponctuation « . »;

c) insérer les mots « le traitement de » entre les mots « transférer » et « son dossier ».

Justification

Les insertions *a)* et *b)* permettent de mettre l'alinéa premier en conformité avec les alinéas 2, 3 et 4 de l'amendement.

Voir:

Documents du Sénat:

1-589 - 1996/1997:

N° 1: Projet de loi.

N°s 2 à 4: Amendements.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1996-1997

13 JUNI 1997

Wetsontwerp tot instelling van de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling

AMENDEMENTEN

Nr. 48 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 38)

Art. 2

De eerste volzin van het voorgestelde nieuwe lid wijzigen als volgt :

a) tussen de woorden « niet kent » en het woord « kan » de woorden « of die zich gemakkelijker uitdrukt in de taal van een andere commissie, » invoegen;

b) tussen de woorden « wel kent » en het leesteken « . » de woorden « of waarin hij zich gemakkelijker uitdrukt » invoegen;

c) tussen de woorden « bevoegde commissie om » en de woorden « zijn dossier » de woorden « de behandeling van » invoegen.

Verantwoording

Door de invoeging van *a)* en *b)* wordt het eerste lid in overeenstemming gebracht met het tweede, derde en vierde lid van het amendement.

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-589 - 1996/1997:

Nr. 1: Wetsontwerp.

Nrs. 2 tot 4: Amendementen.

L'insertion *c*) rend le texte plus précis: c'est effectivement le traitement du dossier qui est transféré à une autre commission.

N° 49 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 40)

Art. 5

Aux §§ 1er et 2 proposés, remplacer les mots « être titulaire d'un diplôme ou certificat d'études à déterminer par le Roi » **par les mots** « être titulaire d'un diplôme ou certificat d'études délivré par une université ou par un établissement assimilé ou être titulaire d'un diplôme ou certificat d'études dont la liste sera déterminée par le Roi et être lauréat d'un examen de promotion ».

Justification

Le dépôt de cet amendement complémentaire fait suite à la discussion de l'amendement en question du gouvernement en Commission de la Justice.

Le fait de prévoir que la fonction d'assesseur est en premier lieu réservée aux titulaires d'un diplôme délivré par une université ou un établissement assimilé permet de limiter le transfert de compétences du législateur vers le Roi.

Toutefois, afin de ne pas exclure les personnes possédant une grande expérience pratique, comme les assistants sociaux par exemple, le Roi peut autoriser des personnes titulaires d'autres diplômes ou certificats d'études à siéger en qualité d'assesseur dans une commission de libération conditionnelle. Il est cependant posé comme condition complémentaire que ces personnes doivent être lauréates d'un examen de promotion. Cette exigence découle de la volonté de voir ces personnes investies d'une autorité suffisante pour pouvoir exercer les importantes compétences juridictionnelles en toute collégialité et sur un pied d'égalité avec les autres membres de la commission.

Le fait d'exiger que les personnes concernées soient lauréates d'un examen de promotion permet d'ailleurs de réaliser une certaine sélection: les personnes retenues seront parmi celles qui ont fourni un important effort supplémentaire. Parallèlement, cette exigence devrait stimuler les personnes sur le terrain à participer à ces examens.

N° 50 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 40)

Art. 5

Aux §§ 1er et 2 proposés, remplacer les mots « être titulaire d'un diplôme ou certificat d'études à déterminer par le Roi » **par les mots** « être titulaire d'un diplôme ou certificat d'études délivré par une université ou par un établissement assimilé ».

De invoeging van *c*) maakt de tekst nauwkeuriger: het is wel degelijk de behandeling van het dossier die wordt overgedragen aan een andere commissie.

Nr. 49 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 40)

Art. 5

In de voorgestelde §§ 1 en 2 de woorden «houder zijn van een door de Koning te bepalen diploma of studiegetuigschrift» **vervangen door de woorden** «houder zijn van een diploma of studiegetuigschrift uitgereikt door een universiteit of een daarmee gelijkgestelde instelling of holder zijn van een diploma of studiegetuigschrift waarvan de lijst door de Koning wordt vastgesteld en mits geslaagd te zijn voor een bevorderingsexamen».

Verantwoording

Ingevolge de bespreking in de commissie voor de Justitie van genoemd regeringsamendement wordt dit subamendement ingediend.

Door te bepalen dat het in eerste instantie moet gaan om houders van een diploma uitgereikt door een universiteit of een daarmee gelijkgestelde instelling wordt de bevoegdheidsoverdracht van de wetgever aan de Koning beperkt.

Maar om mensen met veel praktijkervaring zoals bijvoorbeeld maatschappelijk assistenten niet uit te sluiten, kan de Koning houders van andere diploma's of studiegetuigschriften toelaten om als assessor in een commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling te zetelen. Als bijkomende voorwaarde wordt gesteld dat zij wel geslaagd moeten zijn voor een bevorderingsexamen. Die vereiste wordt gesteld vanuit de bekommernis dat zij over voldoende gezag moeten beschikken om collegiaal en op voet van gelijkheid met de andere leden van de commissie de belangrijke jurisdictionele bevoegdheden te kunnen uitoefenen.

Overigens, door te eisen dat de betrokkenen geslaagd moeten zijn voor een bevorderingsexamen wordt een zekere selectie doorgevoerd: het gaat om personen die een belangrijke supplementaire inspanning hebben geleverd. Tegelijk is het een stimulans voor de mensen van het veld om deel te nemen aan deze examens.

Nr. 50 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 40)

Art. 5

In voorgestelde §§ 1 en 2 de woorden «houder zijn van een door de Koning te bepalen diploma of studiegetuigschrift» **vervangen door de woorden** «houder zijn van een diploma of studiegetuigschrift uitgereikt door een universiteit of een daarmee gelijkgestelde instelling».

Justification

Le fait de prévoir que la fonction d'assesseur est réservée aux titulaires d'un diplôme délivré par une université ou un établissement assimilé permet de limiter le transfert de compétences du législateur vers le Roi.

Cette « limitation » aux seuls diplômes universitaires ou assimilés doit être considérée à la lumière de l'exigence fondamentale de multidisciplinarité, telle que commentée de manière circonstanciée dans l'exposé des motifs. Et pour garantir un traitement et des décisions véritablement multidisciplinaires dans des dossiers de libération conditionnelle, il faut que les membres des commissions soient réellement sur un pied d'égalité.

S'il importe que ces personnes disposent en outre d'une bonne connaissance du terrain, il est satisfait à cette exigence par une autre condition posée, à savoir posséder une expérience utile d'au moins cinq années. À ce propos, il convient de signaler qu'il n'est pas exceptionnel que des personnes travaillant sur le terrain à un niveau non universitaire, soient titulaires d'un diplôme universitaire ou assimilé.

N° 51 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 42)

Art. 7

Apporter au § 1er proposé les modifications suivantes :

a) À la deuxième phrase de l'alinéa 1er, remplacer les mots « Elle demeure » par les mots « Sans préjudice des dispositions de l'article 2, alinéa 4, elle demeure ».

Justification

L'insertion d'un alinéa 4 nouveau à l'article 2 (amendement n° 38) instaure la possibilité, pour le condamné, d'invoquer l'ignorance ou la connaissance insuffisante de la langue utilisée par la commission pour demander que le traitement de son dossier soit transféré à une autre commission. Par conséquent, l'article 7, § 1er, qui pose comme règle générale qu'une commission déterminée demeure compétente pour toute la durée de la libération conditionnelle, doit comporter une réserve vis-à-vis de ladite dérogation pour cause de langue.

b) À l'alinéa 2, insérer les mots « dans un délai de quinze jours » entre les mots « après avis conforme » et « de cette autre commission ».

Justification

À l'occasion de la discussion de cet article, il a été souligné — à juste titre — que toute tergiversation de l'une et l'autre commission à examiner la demande de transfert de compétences risquait d'être au détriment de la personne condamnée. Il est remédié à ce danger en introduisant un délai dans lequel la « commission destinataire » doit rendre son avis.

Le délai retenu est bref. Compte tenu du fait que les commissions ne siègent pas quotidiennement, un délai de quinze jours semble suffisant.

Verantwoording

Door te bepalen dat het moet gaan om houders van een diploma uitgereikt door een universiteit of een daarmee gelijkgestelde instelling wordt de bevoegdheidsoverdracht van de wetgever aan de Koning beperkt.

Deze « beperking » tot universitaire of gelijkgestelde diploma's moet gezien worden in het licht van de basisvereiste van multidisciplinariteit, zoals die omstandig is toegelicht in de memorie van toelichting. Maar om ware multidisciplinaire behandelingen en beslissingen inzake de voorwaardelijke invrijheidstellingen te garanderen, moeten de leden van de commissies ook echt op gelijke voet staan.

Dat het belangrijk is dat het tegelijk om mensen moet gaan die wel degelijk het veld goed kennen, blijkt uit een andere vereiste: namelijk dat zij minstens vijf jaar nuttige professionele ervaring moeten hebben. In dit verband zij opgemerkt dat het niet uitzonderlijk is dat mensen uit het veld, die op een niet-universitair niveau werken, toch over een universitair of daarmee gelijkgesteld diploma beschikken.

Nr. 51 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 42)

Art. 7

De voorgestelde § 1 van dit artikel wijzigen als volgt :

a) In het eerste lid, tweede zin, de woorden « Zij blijft » vervangen door de woorden « Onverminderd de bepalingen van artikel 2, vierde lid, blijft zij ».

Verantwoording

Door invoeging van een nieuw vierde lid in artikel 2 (amendement nr. 38) is de mogelijkheid gecreëerd dat op basis van het niet of onvoldoende kennen van de door de commissie gevoerde taal, een veroordeelde verzoekt de behandeling van zijn dossier over te dragen aan een andere commissie. Bijgevolg moet in § 1 van artikel 7, dat als algemene regel stelt dat een bepaalde commissie bevoegd blijft voor de gehele duur van de voorwaardelijke invrijheidstelling, voorbehoud gemaakt worden met betrekking tot die afwijking omwille van de taal.

b) In het tweede lid tussen de woorden « eensluidend advies » en de woorden « van die andere commissie » de volgende woorden invoegen « binnen vijftien dagen ».

Verantwoording

Tijdens de bespreking van het artikel werd terecht gewezen op het gevaar dat indien geen van beide aanstalten maakt om de bevoegdheidsoverdracht te behandelen, dit ten koste gaat van de veroordeelde. Door invoering van een termijn binnen welke de « bestemmingscommissie » haar advies moet laten kennen wordt dit verholpen.

Deze termijn is kort gehouden — gelet op het feit dat de commissies niet dagelijks bijeenkomen, lijkt vijftien dagen voldoende.

N° 52 DU GOUVERNEMENT

Art. 8

Au § 1er de cet article, remplacer les mots «Je jure de remplir en toute conscience et impartialité les devoirs de ma charge» **par les mots** «*Je jure fidélité au Roi, obéissance à la Constitution et aux lois du peuple belge*».

Justification

Cette formule de serment est prévue à l'article 2 du décret du 20 juillet 1831, modifié par l'article 54 de la loi du 23 septembre 1985, et est imposée aux citoyens investis d'un service public. L'article 74 des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, prescrit d'ailleurs également cette formule de serment pour la juridiction administrative suprême.

N° 53 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 43)

Art. 8

Compléter le § 2 proposé par un alinéa nouveau, libellé comme suit :

«*La décision de la commission est notifiée dans les trois jours du prononcé, par lettre recommandée, au membre récusé, au ministère public et au condamné visé à l'article 2 de la loi relative à la libération conditionnelle et modifiant la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, remplacée par la loi du 1er juillet 1964.*»

Justification

Aux termes du texte inséré, il est indispensable de porter la décision à la connaissance des parties concernées dans de brefs délais.

En matière de récusation, il n'est pas souhaitable de prévoir un double degré de juridiction, contrairement à ce qui est prévu pour la procédure ordinaire :

— cela entraînerait un allongement inutile de la procédure et, en outre, la nécessité de prévoir une instance de recours spécifique;

— il en résulterait un décalage avec la procédure au fond en matière de libération conditionnelle, laquelle ne prévoit aucune possibilité de recours.

Par contre, la possibilité de se pourvoir en cassation se justifie pour permettre à la Cour de cassation de veiller à ce que les règles de récusation soient appliquées correctement.

La décision de la commission favorable ou non à la récusation est susceptible de pourvoi en cassation par le ministère public et le condamné, conformément aux dispositions qui seront prévues aux articles 18 et 19 de la loi relative à la libération condition-

Nr. 52 VAN DE REGERING

Art. 8

In § 1 van dit artikel de woorden «Ik zweer de plichten van mijn opdracht gewetensvol en onpartijdig te vervullen» **vervangen door de woorden** «*Ik zweer getrouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet en aan de wetten van het Belgische volk*».

Verantwoording

Dit is de eedformule van artikel 2 van het decreet van 20 juli 1831, gewijzigd bij artikel 54 van de wet van 23 september 1985, en dit wordt opgelegd aan burgers die belast worden met een openbare dienst. Artikel 74 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, schrijft trouwens ook deze eedformule voor het hoogste administratief rechtscollege voor.

Nr. 53 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 43)

Art. 8

De voorgestelde § 2 aanvullen met een nieuw lid, luidend :

«*Binnen drie dagen na de uitspraak van de commissie wordt de beslissing per aangetekende brief bekendgemaakt aan het gewraakte lid, aan het openbaar ministerie en aan de veroordeelde bedoeld in artikel 2 van de wet inzake de voorwaardelijke invrijheidstelling en tot wijziging van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen bij de wet van 1 juli 1964.*»

Verantwoording

Deze toevoeging voorziet in de noodzaak om de beslissing binnen korte termijn ter kennis te brengen van de betrokken partijen.

Inzake wraking is een dubbele aanleg niet wenselijk, in tegenstelling tot wat het geval is in het gemeen procesrecht :

— hierdoor zou een nodeloze verlenging van de procedure ontstaan, waarvoor bovendien een specifieke beroepsinstantie nodig zou zijn;

— er zou een discrepantie ontstaan met de procedure ten gronde inzake de voorwaardelijke invrijheidstelling, waar niet in mogelijkheid van hoger beroep wordt voorzien.

De mogelijkheid tot het instellen van cassatieberoep daarentegen is wel zinvol opdat het Hof van Cassatie kan waken over de correcte toepassing van de wrakingsregels.

Tegen de beslissing van de commissie om al dan niet te wraken staat cassatieberoep open voor het openbaar ministerie en de veroordeelde, zoals zal worden bepaald in de artikelen 18 en 19 van de wet betreffende de voorwaardelijke invrijheidstel-

nelle et modifiant la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, remplacée par la loi du 1er juillet 1964.

L'article 18 précité sera complété par les mots imprimés ci-après en italique: *Les décisions de la commission favorable ou non à l'octroi, à la révocation ou à la révision ainsi que les décisions de la commission prises en vertu de l'article 8, § 2, de la loi instituant les commissions de libération conditionnelle sont susceptibles de pourvoi en cassation par le ministère public et le condamné.*

L'article 19 précité sera complété par les mots imprimés ci-après en italique: *Si la commission octroie la libération conditionnelle conformément à l'article 4, § 5, ou se prononce sur une demande de récusation conformément à l'article 8, § 2, de la loi instituant les commissions de libération conditionnelle, le pourvoi en cassation est suspensif.*

La récusation du ministère public n'est pas prévue, car elle est soumise à une importante condition restrictive (article 832 du Code judiciaire). Le ministère public peut uniquement être récusé lorsqu'il est partie adjointe au litige et donc, en aucun cas, lorsqu'il est partie principale au litige.

En tant que partie adjointe, le ministère public émet un avis et participe ainsi en quelque sorte à la fonction de juge. Étant donné que cet avis peut exercer une grande influence sur le tribunal, la parole du ministère public doit être totalement désintéressée et il ne peut être toléré que des raisons étrangères au droit et à la vérité puissent influencer les conclusions du ministère public en faveur d'une des parties.

En tant que partie principale ou partie indépendante, le ministère public doit être considéré comme une partie adverse ou du moins — pour ainsi dire — comme «avocat de la partie adverse». Étant donné que dans ce cas, le ministère public n'intervient nullement de manière désintéressée, mais au contraire dans son propre intérêt, il exercera une influence totalement différente sur le tribunal. Lorsque son objectivité peut être mise en doute pour toute raison personnelle correspondant à un des motifs de récusation et si ce doute devait être fondé, la déontologie et la discipline imposent au membre concerné du ministère public l'obligation de s'abstenir.

N° 54 DE M. ERDMAN

(Sous-amendement à l'amendement n° 40 du Gouvernement)

Art. 5

Au § 1er proposé, remplacer les mots «être titulaire d'un diplôme ou certificat d'études à déterminer par le Roi» **par les mots** «être titulaire d'un diplôme ou certificat d'études délivré par une université ou par un établissement assimilé».

ling en tot wijziging van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen bij de wet van 1 juli 1964.

Aan artikel 18 voormeld zal worden toegevoegd: *Tegen de beslissingen van de commissie om al dan niet de voorwaardelijke invrijheidstelling toe te kennen, te herroepen of te herzien, als ook tegen de door de commissie genomen beslissingen krachtens artikel 8, § 2, van de wet tot instelling van de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling kan door het openbaar ministerie en de veroordeelde in cassatieberoep gegaan worden.*

Aan artikel 19 voormeld zal worden toegevoegd: *Indien de commissie de voorwaardelijke invrijheidstelling toekent overeenkomstig artikel 4, § 5, of zich uitspreekt over een vraag tot wraking overeenkomstig artikel 8, § 2, van de wet tot instelling van de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, heeft het cassatieberoep schorsende kracht.*

De wraking van het openbaar ministerie wordt niet voorzien want zij is onderworpen aan een belangrijke beperkende voorwaarde (artikel 832 van het Gerechtelijk Wetboek). Het openbaar ministerie kan slechts gewraakt worden wanneer het in het geschil optreedt als toegevoegde partij en dus nooit wanneer het in het geschil optreedt als hoofdpartij.

Als toegevoegde partij brengt het openbaar ministerie advies uit en als dusdanig neemt het in zekere zin deel aan het ambt van rechter. Aangezien dit advies grote invloed kan uitoefenen op de rechtbank, dient het woord van het openbaar ministerie volledig belangeloos te zijn en kan er niet geduld worden dat redenen vreemd aan het recht en aan de waarheid de conclusies van het openbaar ministerie in het voordeel van één der partijen zouden beïnvloeden.

Als hoofdpartij of zelfstandige partij dient het openbaar ministerie beschouwd te worden als tegenpartij, minstens als — bij wijze van spreken — «advocaat van de tegenpartij». Aangezien het openbaar ministerie in dit geval geenszins belangeloos, doch in het eigen belang tussenkomt, is zijn invloed op de rechtbank totaal anders. Ingeval zijn objectiviteit betwijfeld kan worden om enige persoonlijke reden die overeenstemt met één van de wrakingsgronden en deze twijfel gegrond zou zijn, heeft dat welbepaalde lid van het openbaar ministerie op grond van de deontologie en de tucht de plicht om zich te onthouden.

Nr. 54 VAN DE HEER ERDMAN

(Subamendement op amendement nr. 40 van de regering)

Art. 5

In de voorgestelde § 1 de woorden «houder zijn van een door de Koning te bepalen diploma of studiegetuigschrift» **vervangen door de woorden** «houder zijn van een diploma of studiegetuigschrift uitgereikt door een universiteit of een daarmee gelijkgestelde instelling».

N° 55 DE M. ERDMAN

(Sous-amendement à l'amendement n° 40 du Gouvernement)

Art. 5

Au § 2 proposé, remplacer les mots «être titulaire d'un diplôme ou certificat d'études à déterminer par le Roi» **par les mots** «être titulaire d'un diplôme ou certificat d'études délivré par une université ou par un établissement assimilé; ou être titulaire d'un diplôme ou certificat d'études dont la liste sera déterminée par le Roi».

N° 56 DE M. LALLEMAND

(Sous-amendement à l'amendement n° 51 b) du Gouvernement)

Art. 7

Remplacer l'alinéa 2 proposé par ce qui suit:

«*Toutefois, si pour un condamné, la commission estime, à titre exceptionnel, qu'il est indiqué de transférer la compétence à une autre commission, elle prend une décision motivée après que celle-ci ait, dans les quinze jours, rendu un avis conforme.*»

Roger LALLEMAND

N° 57 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 38)

Art. 2

a) Compléter le dernier alinéa proposé comme suit:

«*... et signifiée dans les trois jours, par lettre recommandée, au ministère public, attaché à la commission et au condamné en cause.*»

b) Compléter cet article par un alinéa nouveau rédigé comme suit:

«*L'examen du dossier est suspendu jusqu'au moment où une décision aura été prise à propos du transfert ou non du dossier à une autre commission.*»

Justification

L'on fournit, au condamné, la possibilité d'introduire un recours en cassation contre le refus d'une commission de transfé-

Nr. 55 VAN DE HEER ERDMAN

(Subamendement op amendement nr. 40 van de regering)

Art. 5

In het voorgestelde tweede lid, de woorden «houder zijn van een door de Koning te bepalen diploma of studiegetuigschrift» **vervangen door de woorden** «houder zijn van een diploma of studiegetuigschrift uitgereikt door een universiteit of een daarmee gelijkgestelde instelling; of houder zijn van een diploma of studiegetuigschrift waarvan de lijst door de Koning wordt vastgesteld».

Frederik ERDMAN

Nr. 56 VAN DE HEER LALLEMAND

(Subamendement op amendement nr. 51 b van de regering)

Art. 7

Het voorgestelde tweede lid vervangen als volgt:

«*Indien evenwel de commissie het in uitzonderlijke gevallen voor een bepaalde veroordeelde aangevoerd acht om de bevoegdheid over te dragen aan een andere commissie, neemt zij een gemotiveerde beslissing nadat die andere commissie binnen vijftien dagen een eensluidend advies heeft uitgebracht.*»

Nr. 57 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 38)

Art. 2

a) Het voorgestelde laatste lid aanvullen als volgt:

«*... en binnen drie dagen per aangetekende brief betekend aan het openbaar ministerie verbonden aan de commissie en aan de betrokken veroordeelde.*»

b) Dit artikel aanvullen met een nieuw lid, luidende:

«*De verdere behandeling van het dossier wordt geschorst totdat er een definitieve beslissing is over het al dan niet overdragen van het dossier aan een andere commissie.*»

Verantwoording

Tegen de weigering tot overdracht wordt een cassatieberoep mogelijk gemaakt voor de veroordeelde. Zodoende bekomt men

rer l'examen de son dossier. Grâce à cela, l'on arrive à établir un équilibre entre la nécessité de combattre la tendance à «sauter d'une commission à l'autre» et celle de permettre au condamné d'ester en justice contre un tel refus. Il faut évidemment veiller à ce que l'on ne se perde pas dans des procédures qui n'en finissent plus.

Pour l'éviter, il y a lieu d'insérer, au projet II instituant les commissions de libération conditionnelle, entre l'article 19 et l'article 20, un article nouveau rédigé comme suit :

«Le condamné peut introduire un recours en cassation contre le refus d'une commission de transférer l'examen de son dossier selon les modalités définies à l'article 2 du projet de loi instituant les commissions de libération conditionnelle.

Ce recours en cassation doit être introduit dans les vingt-quatre heures de la signification de la décision au condamné.

Il y a lieu, ensuite, d'opérer conformément aux dispositions de l'article 19, troisième et quatrième alinéas.»

een evenwicht tussen enerzijds de noodzaak om «commissie-shopping» tegen te gaan en anderzijds de gerechtvaardigde mogelijkheid voor de veroordeelde om op te komen tegen een weigering. Daarbij moet er evenwel over gewaakt worden dat men niet vervalt in eindeloze procedures.

Om aan deze laatste zorg tegemoet te komen, zal in ontwerp II inzake de voorwaardelijke invrijheidstelling een nieuw artikel worden ingevoegd tussen artikel 19 en artikel 20 met de volgende tekst :

«Tegen de weigering van een commissie tot overdracht van behandeling van zijn dossier zoals bepaald in artikel 2 van de wet tot instelling van de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling kan door de veroordeelde in cassatieberoep worden gegaan.

Dergelijk cassatieberoep dient ingesteld binnen een termijn van vierentwintig uur vanaf de dag waarop de beslissing aan de veroordeelde werd betekend.

Hierna zal worden gehandeld zoals bepaald in artikel 19, derde en vierde lid.»